

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Terraconensi, Bracarensi, & Compostellano Archiepiscopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

culo excommunicationis astrictus. Vnde responso nostro postulas edoceri an iidem iudices cognoscere valeant de anathematis sententia secundo loco prolata. Super quo fraternitati tuæ duximus respondendum quod iurisdicção iudicum eorundem ad cognoscendum de prædicta sententia extendi non debet, cum eo tempore quo ad eos litteræ nostræ obtentæ fuerunt eadem sententia minimè lata fuerit, nec de ipsa etiam cogitatum. Datum Laterani x. Kal. Decembris, pontificatus nostri anno undecimo.

FLORENTINO EPISCOPO,
& Abbatì Saxivivi, & Priori
Camaldulensi.

Cum ex apostolica servitutis officio in vinea Domini sabaoth, cuius custodia disponente Domino nobis dinoscitur esse commissa, extirpare nociva & plantare utilia teneamur, nec hoc possimus implere ubilibet per nos ipsos, ad huius sollicitudinis ministerium illos advocamus inter dum quos ad hoc idoneos reputamus. Cum igitur inter ceteros Prælatos Tusciæ geramus de vobis fiduciam plenioram, super omnibus monasteriis tam in Tuscia usque Viterbium & Reate etiam in Marchia constitutis committendas vobis duximus vices nostras. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus omnes pariter vel duo saltem ex vobis, si quando quisquam vestrum nequiverit interesse, cum sociorum & evocationum numero moderato eadem monasteria visitantes, corrigatis appellatione remota quæ fuerint corrigenda, statuentes in eis quæ saluti & honestati videritis expedire. Illam autem maturitatem & temperantiam in exequendo visitationis officium observetis ut ij ad quos vos declinare contigerit non minùs in vestro recessu gaudeant quàm accessu. Datum Laterani vii. kal. Decembris, pontificatus nostri anno undecimo.

TERRACONENSI, BRACARENSE,
& Compostellano Archiepiscopis.

Licet quibusdam monachis & Canonicis necnon Hospitalariis & Templariis à sede apostolica sit indultum ne postquam aliquis professus fuerit apud eos, ad alium locum possit ipsis invitatis arctioris etiam religionis obtentu transire, ut unusquisque secundum Apostolum in ea vocatione permaneat in qua dinoscitur esse vocatus, quia tamen ubi spiritus Dei est, ibi

Tom. II.

libertas, & qui spiritu Dei aguntur, non sunt sub lege, quia lex posita non est iusto, ea ratione videtur hoc illis fuisse concessum ne quis ex temeritate vel levitate in jacturam & in ruinam sui ordinis sub prætextu majoris religionis ad alium ordinem transvolaret, sicut frequenter à multis constat esse præsumptum, non quidem ut ei transeundi licentia denegeretur qui eam cum humilitate ac puritate duxerit postulandam, quatinus non fictè, sed verè, ad frugem melioris vitæ valeat transmigrare. Talis ergo postquam à prælato suo transeundi licentiam postulaverit, ex lege privata, quæ publicæ legi præjudicat, absolutus, liberè potest sanctioris vitæ propositum adimplere, nonobstante proterva indiscreti contradictione prælati, qui privilegium meretur amittere cum concessa sibi abutitur potestate, cum & Romanus Pontifex, qui supremam obtinet in Ecclesia potestatem, Archiepiscopis & Episcopis cedendi licentiam ex justa causa petentibus sine difficultate concedat. Quocirca noverint universi quibus huiusmodi privilegium est concessum se ad concedendum transeundi licentiam taliter postulantis de jure teneri: quia sicut subditus à prælato cum humilitate ac puritate debet transeundi licentiam postulare, ne bonum obedientiæ contemnere videatur, sic profectò prælatus subdito sine difficultate ac pravitate debet transeundi licentiam indulgere, ne videatur propositum impedire divinitus inspiratum. Si verò probabiliter dubitetur utrum quis velit ad ordinem arctiorem an laxiorem ex caritate an ex temeritate transire, superioris est iudicium requirendum, ne fortè angelus sathanæ in lucis angelum se transformet; illa semper regula inviolabiliter observata, ut nullus absque licentia Romani Pontificis præsumat occasione quacunque deserere præsulatum: quoniam sicut majus bonum minori bono præponitur, ita communis utilitas specialiter utilitati præfertur; & in hoc casu rectè præponitur doctrina silentio, sollicitudo contemplationi, & labor quieti. Ad quod utique designandum unigenitus Dei filius Iesus Christus non de Rachele secundum carnem natus est, sed de Lia; nec legitur eum in domum suam Maria excepisse, sed Martha, unde quandiu potest Episcopus præesse pariter & prodesse, non debet cedendi postulare licentiam aut etiam obtinere. Sanè dilecti filij fratres Hospitalis Ierosolymitani in partibus Hispaniæ con-

F f ij

Epist. 176
Esponditur
eius con-
silia.
Cum in
re. De dicit

Epist. 177.
Es committitur
visitationi
monasteriorum
Tusciæ.

Epist. 178.
Non licet
fratribus S. Iohannis
Hospitalis transire
ad Cisterciensium
Episcopum.
Cum licet de
episcopis.

Cum in
re. De f.
dicit.

* In tert. coll.
additur, quæ
libet. Sed hæc
vox non extra
in cod. Ande-
gavo.

stituti gravi nobis conqueſtione monſtra-
runt quòd quidam fratres eorum, qui ad-
miſtrationem & magiſtratum habuerant
in domibus Hoſpitalis, & alij ejuſdem or-
dinis, cùm mandatum aliquod recipiunt
à magiſtris quod ſibi non placeat aut du-
rum etiam videatur, ſe ad ordinem Ci-
ſterciensẽ transferunt, & ſic domus Hoſ-
pitalis bonis ſuis multotiẽs ſpoliatur.
Quia verò eorundem fratrum gravamen
clauſis non poſſumus oculis pertranſire,
dilectis filiis univerſis Abbatibus Ciſter-
ciensis ordinis in Hiſpania conſtitutis no-
ſtris litteris dedimus in præceptis ut quæ
præmiſſa ſunt diligenti meditatione pen-
ſantes, procurent eadem firmiter obſervare,
proviſuri attentius ut quod ſibi fieri nolunt,
minimè faciant fratribus antedictis. Quo-
circa fraternitati veſtræ per apoſtolica
ſcripta mandamus quatenus ſi dicti Abba-
tes mandatum noſtrum neglexerint adim-
plere, vos memoratos fratres contra præ-
miſſorum tenorem non permittatis aliqua-
tenus moleſtari, quin immo tam receden-
tes fratres quàm illos qui eoſdem contra
præmiſſam formam recipere fortè præ-
ſumpſerint, ut ab huiusmodi præſumptio-
ne deſiſtant per cenſuram eccleſiaſticam
appellatione poſtpoſita compellatis. Quòd
ſi non omnes &c. duo veſtrum &c. Da-
tum Laterani vi. Kal. Decembris, anno
undecimo.

ARCHIEPIſCOPO NEOPATRENSI,
& Epifcopo Davalienſi, & Abbati ſanci-
ti Lucae Nigripontenſis dioceſis.

Epif. 179.
Scribitur pro
Theodoro E-
piſcopo Nigri-
pontenſi.

SVa nobis venerabilis frater noſter
Theodorus Epifcopus Nigripontis fe-
cit conqueſtione monſtrari quòd licet co-
ram dilecto filio Benedicte tituli ſanctæ
Suſannæ Preſbytero Cardinale tunc apo-
ſtolice ſedis Legato ſacroſanctæ Romanæ
Eccleſiæ canonicam obedientiam promi-
ſerit exhibere præſtito juramento, & idem
Legatus epifcopatum ipſum auctoritate
qua fungebatur confirmavit eidem, Ar-
chiepiſcopus tamen Athenienſis Metro-
polititanus ipſius, occasione aſſumpta ex eo
quòd idem inungi volebat juxta conſue-
tudinẽ Latinorum, præſertim cùm idem
Archiepiſcopus mandatum ſuper hoc non
haberet apoſtolicum ſpeciale, ipſum pro
ſuæ voluntatis arbitrio præſumpſit deſti-
tuere juris ordine prætermiſſo, & alium
in Epifcopum loci ejuſdem eligi fecit in
ejuſ præjudicium & gravamen. Cùm igitur
dictus Epifcopus tam nobis quàm ip-
ſi Archiepiſcopo paratus ſit, ſicut aſſent,

Vide geſta In-
noc. III. cap.
75.

canonicam obedientiam exhibere, diſcre-
tioni veſtræ per apoſtolica ſcripta manda-
mus quatenus ſi eſt ita, ipſum ad epifco-
patum prædictum mediante juſtitia ſubla-
to cujuſlibet appellationis obſtaculo reſti-
tui faciatis, nec permittatis eundem ſuper
eo indebitè moleſtari, contradictores per
cenſuram eccleſiaſticam compellentes.
Quòd ſi non omnes &c. duo veſtrum ea
&c. Datum Laterani vi. Idus Decembr.
pontificatus noſtri anno undecimo.

LITTERÆ PHILIPPI REGIS
Francorum ad Dominum Papam.

SANCTIſſimo Patri & Domino cariffimo
Innocentio Dei gratia ſacroſanctæ
Romanæ & univerſalis Eccleſiæ ſummo
Pontifici Philippus eadem gratia Franco-
rum Rex ſalutem & tam debitam quàm
devotam in omnibus reverentiam. Pater-
nitati veſtræ, de qua plenè confidimus,
preces affectuoſas ex toto cordis affectu
porrigimus quatinus viro venerabili Do-
mino Guala Legato veſtro, qui eſt in ter-
ra noſtra, detis poteſtatem ſeparandi ma-
trimonium noſtrum appellatione remota,
ſive per affinitatem, ſive per maleficium,
ſive intrando religionem, ſive alio quo-
cunque modo rationabili per quem ſolet
ſeparari matrimonium tempore veſtro &
temporibus antecelſorum veſtrorum, &
leviorem diſpenſationem quam poteritis
erga nos, ſi placet, faciatis. Super iis au-
tem & ſuper aliis fidei & familiari Cleri-
co noſtro Guidoni de Atheis latori præ-
ſentium ex parte noſtra indubitanter cre-
datis.

CARISSIMO IN CHRISTO FILIO
Philippo illuſtri Regi Francorum.

SVper cauſa conjugij alias tibi litteras
ſatis prolixas dirigimus, quæ pro ma-
jori parte utriuſque partis continent ratio-
nes, hæc præſertim ex cauſa, ut illis in-
ſpectis deliberes cum viris prudentibus,
qui non minùs reſpiciant ad juſtitiam
quàm perſonam, utrum expediat tibi ſu-
per ipſa cauſa ſubire judicium, quod exer-
ceri quidem oportet ſine omni accep-
tione perſonæ. Nos autem, qui & tuam
ſecundùm animam deſideramus ſalutem,
& tuam ſecundùm corpus zelamur hono-
rem, hoc tuæ regali prudentiæ recta fide
conſulimus & ſuggerimus intentione ſin-
cera, quatinus non ſolùm inclines ani-
mum, ſed etiam cogas ipſum tamquam
Rex fortis & prudens, qui tuo quoque de-
bes animo dominari, ad exhibendum ca-

Epif. 181.
Reſponſoria
epiſtola ſup-
notia.